CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

HAMSA YOGA

July - Sept. 1999

A Quarterly Journal for private Circulation only

Copyright reserved by the Publisher

Published by :
Hamsa Ashramam
Anusoni, Via Kelamanglam, Tamilnadu - 635 113

Contents		P. No.
1. **Of different Paths & Mukthi**	...	2
2. **Hamsa** Swami Virajeshwara	...	8
3. **Hamsa Uvacha** (questions & Answers)	...	11
4. **The God of the Vedanta is a living God** Swami Vedananda	...	14
5. **Omkara** Prof. Nagaraj Padaki	...	16
6. **Rebirth and Papa-Punya** Swami Virajeshwara	...	19
7. ಹಂಸ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಾಜೇಶ್ವರ	...	24
8. ಶಾಂಕರರು - ಅದ್ವೈತ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಗಣೇಶ ಆರ್. ಭಟ್, ಎಂ.ಎ.	...	27
9. ಹಂಸ - ಉವಾಚ	...	29
10. ಓಂಕಾರ ಪ್ರೊ. ನಾಗರಾಜ ಪದಕಿ	...	30
11. ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಾಜೇಶ್ವರ	...	35
12. ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಮನ ಶ್ಯಾಮರಾವ್ ಗಾಯಕವಾಡ್	...	39

Annual Membership Rs. 60/-
Membership fee includes Free supply of Hamsa Yoga

Printed at : **Span Print**, Bangalore - 4 Phone : 6628880
Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

OF DIFFERENT PATHS AND MUKTHI

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

Karma yoga, raja yoga, bhakti yoga and jnana yoga are different paths of sadhana. Karma yoga is unselfish performance of prescribed duty in complete renunciation of fruits of action. Whatever one does is done as a service to God to appease Him. Karma must be done the best possible way which nobody else can do better. Renunciation of fruits means not expecting a particular result, neither good nor bad. Whatever be the result, he should be content with it, without elation with good result nor dejection with bad result.

Raja yoga involves the eight fold discipline prescribed in Patanjali yoga system. They are yama, niyama, asana, pranayama, pratyahara, dharana, dhyana and samadhi. These must be learnt from an adept yogi guru and must be begun early when the body is young and strong.

Bhakti yoga is devotion to God.

श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेचनम्।
अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यं आत्मनिवेदनम्।।
(Bhagavatam)

Listening to and singing the glory of the Lord, remembering, serving, worshipping, prostrating, and making friendship and self surrender to the Lord is described as nine ways of devotion. Japa or the repetition of the holy name is the easiest form of bhakti. Raja yoga and jnana yoga which demand severe penance and renunciation are difficult in Kaliyuga. People have weak body and and mind because they indulge in unlawful, illegal and immoral activities. For them Japa with faith and devotion is the easiest way to salvation. Anybody at anytime, without any prerequisites can do japa.

Yajnanam japa yajno'asmi : I am japa yajna, the best of all yajnas, says Lord Krishna in Gita, Meditation along with japa, that is

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

remembering God constantly while repeating His holy name gives quick results. Even the repetition mechanically, called namochhara, slowly gives good results in the long run. Therefore japa never goes waste as shown in the sloka :

हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः ।
अनिच्छन्नपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ।।
(Brih. Narada)

God destroys sins of even wicked hearted who unintentionally remember Him. Just as the fire burns even those who unintentionally touch it. Satsanga, the company and service of sages, is an effective part of bhakti, satsanga burns the sins just as the fire burns everything coming in contact with it. It is the best way to purify the heart.

Jnana yoga demands four-fold discipline as prerequisite.

i. नित्यानित्यवस्तुविवेक : The discriminative knowledge of the eternal and the transient.

ii. इहामुत्रफलभोग विराग : Aversion to enjoyment of fruits of deeds on earth and heaven.

iii. शमदम उपरतितितिक्ष समाधान श्रृद्धादि षट्संपत्ति : Discarding fanciful imagination, control of senses, regression from the objects of pleasure, forbearance, contentment and faith in guru & Vedas.

iv. मुमुक्षुत्व : Intense desire for liberation from bondage.

With these qualifications one should approach a realised guru, surrender and serve with devotion and when guru is pleased, he should ask for instructions on Upanishads.

तद्विद्ध प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया
(Gita 4.34)

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

You must acquire that knowledge by prostrating at the feet of the wise, serving them with devotion and beseeching them for instructions.

तद्विज्ञानार्थं गुरूमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्
(Mundaka Up. 1.2.12)

One should approach with offerings in hand a guru well versed in Vedas and firmly absorbed in the contemplation of the Supreme in order to know the Truth.

This constitutes shravana : listening to the sacred text from guru.

Then the disciple should reflect and meditate in seclusion on the significance of teachings which constitute manana and nididdhyasana. He should continue to serve, listen and meditate until the truth is realised. Realisation may come at the very first instance or may come after hundred years, but he should not give up until it comes. Jnanam utpadyate pumsam kshaye papasya karmanath : Jnana or Realisation comes when all the sins are expiated. How do they get exhausted ? BY suffering, service and penance. When body and mind get purified and freed from lust, greed and anger, the truth shines forth in the faultless heart that the individual soul is but a false ego, a shadow of Brahma, and has no reality. What remains is only Brahma without a second entity. This is the Realisation of non-dual Brahma. It occurs in vijnanamaya kosha in communion with anandamaya kosha, when outer three koshas are disjointed in deep Samadhi (yato vacho nivartante - Taitt. Up. 11.9)

Realisation is perhaps the most enigmatic of all the experiences. It is so simple and so easy after you had it. In fact it is the easiest thing in the world, nothing can be easier than that. You feel silly that you did not know it, and feel stupid to have worked so hard for it. But it was the hardest and the most difficult thing before you knew it, that you had to give up everything and work so hard, sacrificing everything, for years nay for many lives. It is difficult not because of intricacies, not because

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri
of non-proximity or non-availability, but merely because of some obstruction in your mind called avidya. Because you were under the spell of that maya, for hundreds of lives and you always believed that the phenomenal world is real. One may fancy that believing is knowing. Not so ! one may listen from a teacher tatvamasi (Thou art that) a thousand times and may repeat aham Brahmasmi (I am Brahma) or so'aham (I am that) a million times, even then the realisation will not come. Because listening and repetition are at mental plane under the spell of maya. One has to transcend mind, maya and intellect and ego, and reach the pure consciousness, where the truth is realised. Therefore fancying of realisation from book knowledge or mental understanding is a great folly and self deception.

Like waking up from sleep, realisation is passing up from waking state to a higher state called turiya the fourth state of consciousness. In this state mind and sense organs withdraw from the world and get absorbed in Brahma. In that all embracing consciousness, he experiences perfect peace and oneness with the universe. The last 18 slokas in Chapter II of Bhagavadgita describe the way the realised souls walk and talk.

In Taittiriyapanishad, Atma is described to have five koshas or sheaths. Annamaya kosha (food sheath) pranamaya kosha (prana sheath), manomaya kosha (mind sheath) vijnanamaya kosha (conscience sheath) and the anandamaya kosha (bliss sheath) in that order from the outer to the inner sheath. The first three sheaths relate to the gross physical body, sense organs and the mind. A worldly man's idea of the self and soul, is crudely interlaced with the three outer sheaths and seldom go beyond. It is only when these three koshas are traversed by spiritual purification the inner vijnananmaya kosha is reached where divine visions are beheld and finally the supreme bliss is experienced in the innermost anandamaya kosha. The importance of truthfulness,

celibacy, devotion, surrender to guru and God in purifying koshas is summarised in the following mantras :

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection. Digitized by eGangotri

सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यम् ।
(Mundaka-Up. 3.1.5)

Atma is realised by only those who practise always truthfulness, celibacy and right knowledge.

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यगेनैके अमृतत्वमानशुः
(Mahanarayana-Up.)

Not by pious deed, not by wealth, not by having children but only by renunciation immortality is attained by some.

यस्य देवेपराक्तिः यथा देवे तथागुरौ
(Sevetasvatara-Up.)

Only he who has the supreme devotion to guru as well to God, gets illumined by the right knowledge.

Therefore the absolute sincerity, total renunciation, resolute truthfulness, perfect celibacy, unconditional surrender to guru and God, and above all intense desire for liberation are the essential qualifications for realisation.

Karma, yoga (raja yoga), jnana and bhakti are the different routes available to reach the goal. Generally one path alone may not suffice, and one may have to follow two, three or all the four paths. While jnana and bhakti are each complete and independent, karma and yoga serve only as ladders leading to the other two. In the preceding mantra of Mahanarayana-Upanishad it is explicitly stated that through karma alone one cannot get immortality. Karma and yoga only help to purify the mind and sense organs of their evil desires. योगिनः कर्म कुर्वति संगं त्यक्त्वत्मुशुद्धये (Gita 5.11). Once that is achieved one has to go on Jnana or bhakti. The

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri
end result in all the cases is the same, the realisation of Brahma. By yoga marga one may awaken kundolini, may reach chittavritti nirodha (complete cessation of mental thoughts) and reach various levels of samadhi, and get super natural powers but unless and until the realisation of Brahma comes, immortality is not achieved : (note-1)

For the realisation one has to take to bhakti. devotion or to jnana, listening to the Vedantic texts from a guru and deep reflection. In both karma and yoga one tacitly asumes that the phenomenal world is real. With this firm belief he cannot go beyond the phenomenal world and duality. In jnana the whole world is nothing other than Brahma, and in bhakti the devotee sees everything in the world as his beloved Lord. योमां पश्र्यात सर्वत्र सर्व ष मयि पश्यति (Gita 6.30). Thus seeing everything in God and God in everything both jnana and bhakti transcend duality and the phenomenal world.

Until the truth is realised, a sadhaka has to follow the path preached by the guru and scriptures : गुरूशास्त्र प्रमाणौस्तु निर्णितं तावदाचर (Muktikopanishad 11.31). Satsanga, company and service of holy men, is highly rewarding to sadhakas of all levels. Being in their proximity is like living in the light of jnana, because bliss and peace emanate from them.

The company of holy men, even for a moment, serves as a boat to cross the ocean of samsara, says Bhagavan Sankaracharya (क्षणमपि सज्जन संगतिरेका भवति भवार्णव तरणेनौका)

(to be continued)

* * *

(Reproduced from the book scientist's search for Truth written by Swami Virajeshwara)

HAMSA

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

- Swami Virajeshwara

Soaham (सोऽहम्) means "I am he" or "I am that". Reversing and reading the word backwards it becomes AHAMSAH. Deleting the first A makes it HAMSAH or simply HAMSA, meaning 'I am that'. In this statement I is the individual making the statement, and "that" is the pronoun referring the third person, but generally connotes Brahma. Thus the statement "Hamsa" declares the identity of the first person with the third person and it means I the speaker is the same as that Brahma; I am non-different from Him. This is stated in Ishavasyopanishad as : योऽसावसौपुरुषः सोऽहमस्मि'. "That person who is in Sun. I am that" says a devotee.

If such a statement is made by a narrow minded individual, it would appear egotistic tall claim of Godhood by a mortal. Even if it is said by a person totally devoid of ego, it may sound egotistic to a listener.

Let us analyse the pronouns "I" and "that". I is the personal pronoun, it is the subject, making the statement. "That" is the third person singular pronoun and forms the object. Anything and everything that is not 'I' becomes 'that'. So "that" includes, he, she, it, they etc. So "I am that" means I am he, I am she, I am it, I am you etc. Whether it is a he, she or it, everybody refers to himself or herself as "I". Therefore "I" is in everything and it pervades everything. Every "that" has its own "I"; and that "I" is same in all, it pervades everything. All pervading entity is called Brahma. Hamsa (I am that) means the all pervading entity which asserts "I, I" in every thing that is Brahma. 'I am that' doesnot mean that God, sitting up in heavens, but the God that resides in the heart of every living thing. Knowing this fact, a saint views Brahma in everything and becomes compassionate towards all living beings.

Myriad of objects, sentient and insentient, though appearing distinctly separate, all are pervaded by the same "I" that is Brahma.

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

Because of the limitation of our sense perception and ignorance we perceive them as different from each other.

Sri Krishna says in Bhagavadgita :

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे तिष्ठति	God resides in the heart of all beings.
अहं वैश्वानरोभूत्वा प्रणीनां देहमाक्षितः	In the form of universal fire, "I" am in the bodies of all animals.
मया ततमिदं सर्बं जगत् =	"I" pervade everything in this world
समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमश्वरम् =	Lord is present equally in all objects....
सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टः =	"I" am in the hearts of all ....

These and many similar declarations appearing in all different scriptures state emphatically that "Brahma" alone pervades everything in the universe.

In ordinary usage, when we say I, that is a different I. By I, you, he, in ordinary parlance, we mean the body, the limited individual. I went, I ate, he gave etc refer to body. In certain cases, especially wisemen, may refer or imply the mind by I, you etc. But in Hamsa (I am that) the I is entirely different. This "I" is the underlying principle which imparts consciousness to body and mind. In the presence of that consciousness alone our body and mind become alive and capable of saying "I". In the absence of that consciousness our body will fall lifeless, begin to decay and look horrible. That same consciousness is the life-giving principle in every living being from tiny insect to the biggest animal, that alone asserts "I" ness and energises the mind to think and body to work. The pronouuns 'I' and 'that' in Hamsa (I am that) connote this life giving principle, all pervading consciousness. With that connotation the sages pronounce the words Hamsa "Soaham" and Aham Brahmasmi etc; not with the limited individual ego. They do not have the limited individual ego of body consciousness. They have destroyed the individual ego and attained the oneness with the universal consciousness. "I" (अहं) and that

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

सः of (तत्) do not mean different things, instead connote the same consciousness or Brahma. They see Brahma in everything. Bhagavan Krishna says in Bhagavadgita. विद्याविनय सम्पन्ने ब्राह्मेण गविहस्तिनि । शुनि चैवश्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ।। 5-18. For a sage, a learned Brahma, a cow, an elephant, a dog and a dog eater are all same. He sees the same universal consciousness equally in all.

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

The individual "I" has no existence in the absence of 'that' consciousnes. The individual "I" exists only because of the existence of "that". When I is denuded of its individuality, I becomes pure and of the same nature as that. Now identical with that, I merges with that. This merging or union is Hamsa Yoga.

Han (हन्) the root from which Hamsa is derived, means to kill or destroy. The word Hamsa also means He who destroys the individuality and thereby the suffering of the individual and make him merge with the universal. Such an individual overcomes or escapes the cycle of birth and death.

* * *

Functions at Hamsa Ashramam, Anusoni

1.	Guru Poornima	Wednesday	28-7-99
2.	Gita Jayanti	Sunday	19.12.99

One day Yoga Camp consisting Pooja, Bhajans, Pravachn, Dhyanam, questions - answers and Prasadam for 10 a.m. to 4 p.m. on Guru Poornima day, 28.7.99.

(Those desirous to participate should intimate the Ashramam, at Anusoni address one week in advance)

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

Devotee : Why should I get Mukti ?

Hamsa : Nobody tells you to get Mukti. If you don't want it just leave it and do not be bothered about it.

Devotee : But all the books that we read say that you have to get Mukti.

Hamsa : If you do not need it, don't read such books. A sick person should go to a doctor and take medicine. A healthy person and he who does not feel sick even when the body is sick, need not go to a doctor, and need not take any medicine.

Devotee : Mukti for whom ? The body is inert and is bound to perish. The Atma is eternal, birthless and deathless, so it does not need Mukti, then who needs the Mukti ? For the mind may be. They say - to get over sorrow and happiness, one has to get Mukti. What is wrong in living with sorrow and happiness? I can live perfectly well with sorrow and happiness and be content with it. Should I still try for Mukti ?

Hamsa : No. If you feel perfectly all right, content and happy, feel no need to try for Mukti, you don't try for it. If you don't have the pain and suffering from sickness, you don't need any medicine.

Devotee : Yes I am quite happy as I am. I am not afraid of sorrow and happiness.

Hamsa : Fine. You are either Jada (inert) or a Mukta already.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

Devotee : I do not understand. Please explain.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

Hamsa : A stone is a lifeless object, it has no feelings. It is Jada or inert. Put it in fire or in freezing ice, it does not feel pain or pleasure. It has no happiness or sorrow. A jeevan mukta, on the other hand, also does not feel pain and pleasure. Even though he is a living being, has a body and well functioning sense organs, he does not feel pain and pleasure, heat and cold because he has conquered them and broken the bondage to the body. He remains cool and composed, unperturbed under all trying circumstances. Thus both the lifeless stone and the Jeevan Mukta are unaffected by pain and pleasure. Both do not need Mukti. The former does not need it because it is a dead matter; the latter does not need Mukti because he already has it. So if you do not need Mukti, you must either be a stone or a Jeevan Mukta. All other beings, which have the feelings of pain and pleasure, would want to have Mukti.

Devotee : No I am neither. I do feel happiness and sorrow. My question is what is wrong in living with sorrow and happiness ?

Hamsa : That is precisely what you have come to this world for with this body. You wanted to enjoy life, so you took birth. In other words you wanted to enjoy life because you thought that life is enjoyment without any suffering. But life is not just happiness; it also has sorrow along with it. Day must be followed by the night, light by darkness, summer by winter, heat by cold, pleasure by pain, birth by death.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

These pairs of opposites inevitably alternate one after the other and these are facts of life on earth. So if you have come to enjoy life, you must inevitably enjoy both happiness and sorrow. But sorrow is not an enjoyment; it is a suffering, which you want to avoid. You spend your whole life trying to avoid suffering and to get only the happiness. But you fail miserably in this endeavor. In early part of life until you are young and healthy, there is more happiness and less of suffering. But as age advances, sorrow increases and towards the end of life it is one continuous, unbearable suffering. The more you try to avoid suffering the more it comes. You feel that the happiness you had earlier in life is not at all worth and the life on earth is not worth living at any price. For a tiny bit of momentary pleasure, you have to suffer ten times more pain. So you want to liberate yourself from all pairs of opposites and get out of both pain and pleasure.

Now you have the youth, health and wealth. So you do not mind living with pain and pleasure because you have had not much suffering. Nothing is permanent in this world, and time will destroy everything you have. Youth, health and wealth all will be lost, and the opposites senility, sickness and poverty will take over.

(to be continued)

(Readers desirous of asking questions may write to us for answers from Swamiji.)

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

THE GOD OF THE VEDANTA IS A LIVING GOD

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

-Swami Vedananda

All the world over people are seeking for God. This phenomenon is found not only among the civilized nations of the world but also among the most primitive races. The question however is, where shall we seek for God ? We shall try to understand the answer that Vedanta proposes to this perplexing question. Some seek for God high above in the heavens, others seek for Him in temples, some others seek for him in churches, and others in imaginary beings. Some worship God in symbols, some others in images, and still others in historical and mythological personalities of bygone ages.

The Vedanta shows us a higher form of worship, the worship of living God, for it says there is nothing but God in the whole universe. We are seeing God all the time and are living and moving in him, but not knowing this, we worship at the alter of dead symbols. The moment you feel "I am", you are conscious of that existence which is of essence to God. Where shall we go to find God if we cannot see him in our own hearts and in every living being ? Here is a beautiful passage from one of the Upanishads : Thou art the Woman, Thou art the Man, Thou art the youth and the maiden, too. Thou art the old man who totters along, learning on the staff. Thou art born with faces in all directions. "(Svetasvatara Upanishad (ch IV, V-3)*. Thou art all that exists, a wonderful living God, who is the only reality in the universe.

The ideal of the Vedanta in one word is to know man as he reallly is, and its message is that if you cannot worship your

brother man, the manifested God, how can you worship a God who is unmanifested.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

The Vedanta, however, does not deny the worship of symbols and the ceremonials of God, because it does recognize that man has to travel from lower truth to higher truth with the help of these symbols. It says the worship of symbols and images is good and necessary in the early stages, but better symbols already exist than what we ever can invent. We may worship an image or idol in a temple but that is a lifeless image. A still better, higher and a live image of God exists in every human body, and within your own self.

Let us recognize this obvious fact and awaken to this wonderful idea of worshipping a living God, the human soul in every human body including within our own hearts, who all the time says "I am", I am (Aham). Let us respect and obey our own inner conscience and not do anything against it and be honest to our innermost voice of silence untainted by all the artifacts of selfish modern life.

Are you a member of Hamsa Ashram ? Send your membership today.

Read Hamsa Yoga regularly and enrich spiritually. Gain Punya by serving a good cause

---

* Twam Stree Twam Pumaanasi, Twam Kumaara Uta Vaa Kumaaree, Twam Jeerno Dandena Vanchasi, Twam Jaato Bhavasi Visvatomukhah. (Svet. Upan. Ch 4, V.3)

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

OMKARA

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

- Prof. Nagaraj Padaki

The Vedas, Upanishads, Brahmasutras and Bhagavadgeeta are the basic tenets of Hindu dharma which is the beacon of India (Bharath) radiating the spiritual Knowledge since thousands of years. This is not founded by any single individual. It is our natural way of life. It is known for religious tolelrance and preaches that everyone is free to worship God in any form either as Sakara rupa (Saguna Brahman) or Nirakara rupa (Nirguna Brahman) with sincere devotion and belief.

'OM' is "akshara" without the begining (adi or alpha) or end (antya or Omega). It is "Parabrahman" itself. Without 'Om Kara' any type of Japa, Tapas, Homa or Yajna conducted is in vein. By sincere, concentrated meditation on 'OM' any body can acquire the ability to cross this ocean of mundane materialistic life (Samsara).

सर्वेषामेव मन्त्राणां कारणां प्रणव: स्मृत:
तस्मात् व्याहृवयो जातास्ताभ्यो वेदत्रयं तथा ।।

वृध्दहारीत स्मृति: 6-88.

'OM' is the cause of all mantras. It first produced 'Vyahruthis' and later the three Vedas (Riik, Yaju and Sama) were derived from these.

The fact that 'Om Kara' is 'Uma', has been beautifully explained in the 3rd chapter (Kanda) of Kenopanishad. When Brahman (The absolute) appeared in the form of 'Yaksha' to nullify & remove the pride born out of ego (Ahamkara) of Devathas, nobody including Agni, Vayu and Indra could comprehend who the Yaksha was. Then finally Uma in feminine form appeared in front of Indra and revealed that the 'Yaksha' was none other than Brahman itself with whose Sankalpa and benediction the entire Universe was manifested. Who this Uma is ? It is Brahma vidya. 'OM' is the product of 3 Sanskrit letters Aa, U and Ma joined together. If these letters are allowed to join in different way 'Uma' is formed.

Mandukyopanishad Commences with a Shloka on the sacred significance of OMCC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योपव्याख्यानम्
यच्चान्यत् त्रिकालातीतं तदप्योंकार एव ।

Everything is OM. What was in the past, what is in the present, what would manifest in the future and whatever can be conceived, is nothing but OM. It is beyond time, space and causation.

Shri Goudapada, A great sage and Guru of Shri Govinda Bhagawathpada who in turn was the Guru of Shri Shankara Bhagavathpada (Adi Shankaracharya) has given the sacred commentary ('Goudapada Karika') on Mandukyopanishath - stressing the all pervading significance of 'OM' -

युञ्जीत प्रणवे चेतः प्रणवोब्रस्नानिर्भयम् ।।
प्रणवे नित्ययुक्तस्य न भयं विद्यते क्वचित् ।। 25 ।।

The mind has to dissolve in 'OM' (Pranava) which itself is fearless Brahman. He who dwells in OMkara always has no fear anywhere, anytime.

सर्वस्य प्रणवो ह्यादिर्मध्यमन्तसाथैव च ।
एंव हि प्रणवं ज्ञात्वा व्यरनुते तदनन्तरम् ।। 27 ।।

'Pranava' is the beginning, middle and the end of everything. If it is fully comprehended, then alone anyone would dwell in the 'Atmabhava'.

प्रणवं हीखरं विद्यात् सर्वस्य हृदि संस्थितम् ।
सर्वव्यापिनमोकारं मत्वा धीरो न शोचति ।। 28 ।।

OMkara is the Ishwara present in every individual's heart. Any victorious individual who experiences all pervading 'OMkara' never weeps.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

अमात्रोऽनन्तमात्रश्च द्वैवस्योपशमः शिवः।
ओंकारो विदितो येन स मुनिर्नेतरो जनः॥ 29॥

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

The one who fully comprehends this Omkara devoid of matras; with infinite matras; destroyer of duality and Ishwara itself; is the real sage or Yogi, others not.

Yajurveda (15th chapter)

In the Raja Rajeswari Strotra pertaining to Shri Vidya and glorifying the all pervading Adishakti as Chakreswari residing in the central Bindu of 'Shri Chakra' Yantra, Omkara is praised in the following verse.

अकारे ब्रह्मरूपिणि, उकारे विष्णुरूपिणि।
मकारे शिवरूपिणि देवी प्राणमयी।
सूर्यकोटिप्रकाशिनी चन्द्रकोटि समप्रभा
तन्मध्ये सूक्ष्मं ब्रह्मरूपं व्यवस्थितम्॥
तं नमाभ्यहम्।

There is a beautiful chapter in the 'Chandyogya Upanishath' explaining the relevance of Omkara and its might. To avoid death, devathas first took shelter in Vedas in vein and finally when they surrendered fully to Omkara, escaped from the fear of death !

When we inculcate meditation with Omkara in our dailly life we can concquor the fear of death and get illuminated.

Alll self realised great sages, Yogis, Siddhi Purushas, Avadhuthas experience this 'Omkara Nada' as Anahatha Nada every where, in this creation.

The split syllables of OM, 'Akara', 'U-kara' and 'Ma-kara' personify Brahma (creative shakti), Vishnu (preserving Shakti or force) and Maheshwara (laya shakti).

REBIRTH AND PAPA-PUNYA

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

- Swami Virajeshwara

The greatest fault of the modern man is that he thinks the body is the soul. He idolises it by providing every comfort and pleasure of flesh, all that ten organs demand, ley moral and immoral means. Even after death he preserves the dead body in a beautiful box with all the preservatives to safeguard it. The pyramids of Egypt are famous for the fabulous spending for the preservation of dead bodies of their kings. They have grossly misunderstood the nature of man. They think that there is no soul other than the gross physical body and that it will come back to life, some day.

Our scriptures unequivocally declare that the physical body is only a house for the invisible soul

''नव द्वारे पुरे देही''

देही, the soul lives in a city (पुरे) of nine gates. The nine gates are the nine openings in the body. They are : two eyes, two ears, two nostrils, one mouth and two opening for the passage of urine and stool at the bottom. All higher animals have these nine portals. Body is compared to a city, indeed it is a well planned, well organised and perfectly built city, self-sufficient in performing all the functions for a hundred years or as long as the soul lives in it ! The soul is said to reside in the heart.

The soul enters the body of nine gates in mother's womb, a few months before the actual birth. It brings along with it two loads, one of Papa and one of Punya. These are subtle, invisible, bundles. In English language, there is no word equivalent to Punya, though there is a word synonymous with Papa, that is sin. So we are obliged to use Samskritam word Punya. Pure eyes of Punya are necessary (यतयः पश्यन्ति क्षीणदोषाः) to discern the subtle, fine and sublime (अणुरात्मा) soul as distinctly separate from the perishable matter. How does one become PUNYAH

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

(holy, pure person) or Papah (sinner). By one's own deeds, declares Veda :

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection. Digitized by eGangotri

पुण्यः पुण्येन कर्मणा पापः पापेन (बृ. उप.)

By doing Punya Karma one becomes holy, and by doing sinful Karma one becomes a sinner. Therefore by doing holy Karma like charity non-injury, truthfulness, and self-abnegation, one should lift himself up, and not let oneself sink down by sinful Karma like killing, lying usurping etc.

उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादेयत्। - Gita

Every one must reform and improve himself, but not degrade, because he alone is his friend as well as foe, none else.

Our birth on this earth is the result of our sins. Only sinners are born here to suffer and redeem for past sins. Exceptions are very very few; they are Avatars, Lord incarnations who come in human garb as redeemers of ordinary mortals.

पुण्येन पुण्यं लोकं नयति, पापेन पापमुभाभ्यां मनुष्य लोकम्।। (प्रश्न. उप.)

By sacred deeds one goes to holy worlds like heaven, by sins one goes to sinful worlds like hell and by mixed deeds one comes on this earth. All of us taking birth on earth have done virtuous and sinful Karma to be born as humans. If we had no sins at all, we would not get this physical body, instead we would get subtle, divine bodies and would go to celestial worlds, where there is only happiness and no suffering at all. If we had done only sins, but no Punya, we would go to hell, where there is one continuous suffering and no happiness at all. Since we have done some Punya and some Papa (the pairs of opposites) we have come on earth, the world of opposites, to experience pain and pleasure both. This is the reason we sometimes suffer and sometimes enjoy.

Papa and Punya are the invisible portions of the fruits of action.

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

It is this Papa and Punya that determine our next birth, in what religion, which family and what circumstances. The also determine broadly his nature, character and the major events of life. In higher animals these events of life are fully predetermined and cannot be changed; but for man there is considerable amount of freedom to alter and change the course of his future life by present actions. Papa and Punya stay separate, the former bring about pain and suffering; and the latter joy and happiness alternately. They are the two sides of the same coin called "life on earth". Day and night, light and dark, summer and winter, pain and pleasure, young and old, male and female, birth and death are but a few examples of inevitable pairs of opposites besetting the life on earth. Every soul born here, must experience them without exception, though in varying degrees, depending upon the intensity of Karma (Papa and Punya). Even the great Avatars are no exception.

शरीरं यदवाप्नोति यच्चप्युत्क्रामतीश्वरः ।
गृही त्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ।। (गीता)

Just as the wind picks up the smell of the place over which it blows, so does the soul pick up the fruits of his actions (Karma) from the old body and enters the new body. Or even as a man leaving on old tenanted house picks up his belongings and goes to a new house, the soul at the time of death takes his accumulated Karma and enters the new body. The man changing the house does take the trouble of collecting and carrying his belongings, but the soul has to make no effort to collect his Karma, they automatically follow him, because they are the integral part of his being, like the weight of an obese man is part of his body. He cannot cast it off or leave behind even if he wants to. The baggage of subtle Karma is invisible to physical eyes, and indetectable by the most sophisticated instruments of the scientist, but is an indelible impressions in your heart.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

So Karma, and Janma based on Karma as propounded by Veda, do exist and everyone has to suffer inescapably for his Karma, sooner or later. If your religion or belief does not recognise it, that is no excuse and no escape. Your beliefs are worthless and inconsequential before the flawless universal law. Truth prevails and Dharma triumphs.

नहि द्रष्टुः दृष्टे र्विपरिलोपो विद्यते (बु. उप.)

The sight of Omniscient never fails. There is no place and time where His sight is absent. Human eye and human law may fail to detect your sins and punish, but the Omniscient eyes will never miss anything. His eyes are not limited by time, space or objects. They are wide open and watchfull all the time and everywhere. God does not keep the record of your deeds somewhere away in another place called heaven. Everything will be recorded in your own heart and you yourself are the witness and you alone have to suffer for your sins inevitably.

The modern man overwhelmed by material sciences, astounding technologies, political passions, cut-throat competition, media brain-washing and hypocritical holymen, has lost all allegience to the sanathana (eternal) Dharma and has become a non-believer or agnostic. He thinks there is no soul other than the body and wants to enjoy life by immoral heinous means. In youth he enjoys life by hook and crook without inhibitions thinking that nobody will oversee him. If he does not make hay while the sun shines in youth, he will never get another chance, he thinks, this being his only chance to enjoy. Thus he commits only sins and enjoys the maximum. But his enjoyment will soon become suffering, because day must be followed by night.

माकुर० धन जन यौवन म गर्वम्। हरति निमेषात्कालः सर्वम्।

Don't be proud of your wealth, man-power and youth, everything will be robbed away by time - says Bhagavan Shankaracharya.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

Time will change everything and exciting enjoyment will change to an intense suffering. Not only he suffers now, here in this life, but also many lives in future. Even the most powerful man on earth having the absolute, unobstructed power to do anything he wishes, cannot survive the test of time. Time will devour everything and he will be a helpless worm crawling and feeding on filth very soon. Therefore, the modern materialistic man, should heed to the wisdom of our ancient Rishis and live a righteous, moral and ethical life. Have full faith and devotion to God and that alone can give happiness, peace and prosperity here and hereafter.

(- to be continued)

* * *

Man is born alone and he dies alone. He has not a real single companion on his march through this incident called life. The spouse, the father, the mother, sons, kinsmen, friends all turn away from your body and go about their work. Only Dharma follows the body. That is the only enduring friend of man and the only thing he should seek.

- Bishma to Pandavas before breathing his last

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

– ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಾಜೇಶ್ವರ

ಸೋಽಹಂ ಅಂದರೆ ಅವನು ನಾನು. ಸೋಹಂ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದು ಮುಂದು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಹಂಸಃ ಎಂದಾಗುವುದು. ಅಹಂಸಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಮೊದಲಿನ ಅಕಾರವು ಲೋಪವಾಗಿ ಹಂಸಃ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅವನು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬಳಸಿ. ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಹಂಸ ಪದವು ವಕ್ತಾನ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ದುರಭಿಮಾನ ಅಥವಾ ದುರಹಂಕಾರವಾದೀತು. ಹೇಳುವವನು ನಿರಹಂಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ, ಕೇಳುವವನಿಗೆ ಅದು ದುರಹಂಕಾರದ ವಚನವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ಅ ಹಂಸಃ ನಾನು ಅವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ "ಅವನು" ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ (third person) ಸರ್ವನಾಮ "ಅವನು" ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದವನು ಅವನು ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮದಿಂದ ಸಂಬೊಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವನು "ಅವನು" ಅಲ್ಲವೆ ? ತನಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲವೂ "ಅವನು" ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು. ನಾನೇ ಅವನು, ನಾನೇ ಅವಳು ನಾನೇ ಅದು, ನಾನೇ ಇವನು, ಇವಳು, ಇದು. ಎಲ್ಲವೂ "ನಾನೇ". ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವನು ಒಬ್ಬನೇ ಅವನನ್ನೇ "ನಾನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇದನ್ನೇ ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಯೋಽಸಾವಸೌಪುರುಷಃ ಸೋಽಹಮಸ್ಮಿ' – ಆ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷನು ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಉಪಾಸಕನು ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇರುವಾತನು ಒಬ್ಬನೇ. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದೋಷದಿಂದ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಹೃದ್ದೇಶೇ ತಿಷ್ಠತಿ.

ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಜಗತ್

ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠಂತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ

ಎಲ್ಲಾ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು....

ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟ

ಎಲ್ಲದರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇರುವವನು.

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತಾನೇ ಇರುವುದೆಂದು ಅರಿವು ಆದಾಗ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪಗಳಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ ಅನುಕಂಪಗಳಿಂದ ತಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಆವಾಗ "ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನು" ಎಂಬ ದುರಹಂಕಾರ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಉಂಟಾಗಿ, ಸರ್ವಭೂತಗಳ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. (ಸರ್ವಭೂತಹಿತೀರತಾಃ) 'ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಈಶ್ವರನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಾನು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ "ಅಹಂ" "ನಾನು" ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಯಾವುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಆ "ನಾನು" ಬೇರೆ. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು, ನೀನು, ಅವನು ಎಂಬುದಾಗಿ, ಶರೀರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ, ಸಂಕುಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಭಾವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಹೋದೆನು, ಅವನು ಕೊಟ್ಟನು, ಅವನು ಹೇಳಿದನು ಎಂದು ಶರೀರವನ್ನೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅರಿತವರು ನಾನು, ಅವನು ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಅಂತಃಕರಣದ ಧರ್ಮವನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸೋಹಂ, ಹಂಸಃ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವ "ಅಹಂ" ಇವುಗಳಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಅಹಂ ಶರೀರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ತತ್ವವು. ಆ ಚೈತನ್ಯ ತತ್ವವು ಇದ್ದರೇನೇ ನಮ್ಮ ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವು. ಆವಾಗ "ನಾನು, ಅವನು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇರುವದು. ಆ ಚೈತನ್ಯ

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಶರೀರವು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಕೊಳೆತು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಆ ಒಂದೇ ಚೈತನ್ಯವು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಚೈತನ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಶರೀರಗಳಲ್ಲೂ "ನಾನು, ನಾನು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಹಂಕಾರವು ಆ ಚೈತನ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅದನ್ನೇ ಸೋಹಂ, ಹಂಸಃ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಆ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸೋಹಂ, ಹಂಸಃ, ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ, ಶರೀರವನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ, ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾದ ಈ ಶರೀರವು ನಾನು ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಸರ್ವಾತ್ಮ, ಚೈತನ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನೇ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಗವಿ ಹಸ್ತಿನಿ / ಶುನಿಚೈವಶ್ವಪಾಕೇಚ ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮದರ್ಶಿನಃ ॥ 5-18) ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿಯೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿಯೂ, ಹಸುವಿನಲ್ಲೂ, ಆನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಚಾಂಡಾಲನಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಡಿತರಾದವರು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ."

ಈ ನಾನು ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು "ಅವನು" ಎಂಬ ಚೈತನ್ಯವು ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದರಿಂದ "ನಾನು" ವು "ಅವನೇ" ಎಂದು ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ತತ್ವವಿದರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸಾರದ ಕಷ್ಟ, ಭಯಗಳನ್ನು ಆ ಚೈತನ್ಯವು ನಾಶಮಾಡಿ, ಅವರ ಶರೀರದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು "ಹಂಸಃ" "ಹಂತಿ ಸಂಸಾರ ಭಯಮಿತಿ ಹಂಸಃ" ಹನ್ ಎಂಬ ಧಾತುವಿಗೆ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು, ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂಬ ಅರ್ಥವಿರುವುದರಿಂದ, ಹನ್ ಧಾತುವಿನಿಂದುಂಟಾದ ಹಂಸ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ, ಸಂಸಾರ ಭಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರ ಭಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಹಂಸ. ಅವನನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಭಜಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಭಾವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಅವನಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅದೇ ಹಂಸಯೋಗ; ಹಂಸನಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ಅದು ಹಂಸ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ. ಆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ, ಸಂಕುಚಿತ "ನಾನು" ಶೂನ್ಯಾಗಿ, ಮಿಥ್ಯವಾಗುವುದು. ಉಳಿಯುವುದು "ಅವನು" ಒಬ್ಬನೇ ಅವನೇ ಸತ್ಯ. ಅದೇ ವೇದಾಂತದ ಪರಾಕಾಷ್ಠ.

* * *

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಶಾಂಕರರು ಅದ್ವೈತ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

– ಗಣೇಶ ಆರ್. ಭಟ್, ಎಂ.ಎ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯು ಸರ್ವರ ಪರಮಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ನಡೆಗೆ ಅದರ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ಆಚಾರ್ಯರು, ಸಂತರು, ಸಾಧುಗಳು ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರವರ್ತಕರು ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತವು ಒಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅವರ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಾವು ಶಾಂಕರರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಒಂದು ಅದ್ವೈತ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಾಗಿದೆ.

ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಲೀ ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪ, ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೇಳಲು ಹೊರಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಗಳ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದ್ವೈತವೂ ಕೂಡ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಜೀವಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮರ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ್ವೈತ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ 'ಎರಡಿಲ್ಲದ' ಎಂಬ ಪದದೊಂದಿಗೆ ಜಗತ್ತು, ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂಬ ಈ ಮೂರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯ, ಕಾರಣ ಭಾವದಿಂದ ಅವುಗಳ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಮಾಯಾಕಲ್ಪಿತವಾದ ಜೀವ, ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಮಾಯೆಯೇ ಇವೆರಡೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲು ಕಾರಣವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟ ಅಥವಾ ಮಡಿಕೆಗೆ ಮೃತ್ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣು

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಎನ್ನುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅದ್ವೈತ ತತ್ತ್ವವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಜೀವ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಇವೆರಡೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಹೇಗೆ ಘಟವು ಒಡೆದ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮೃತ್ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಉಪಾಧಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮನು ಉಪಾಧಿಯ ತಿರೋಧಾನದ ಬಳಿಕ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗುವುದು; ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕಂಡುಬರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಅದ್ವೈತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅದ್ವೈತಮತದ ಪ್ರವರ್ತಕರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 700 ಅಥವಾ 800ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಭರತಖಂಡದ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅದ್ವೈತಮತವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಭರತಖಂಡದ ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ಮತದ ಪ್ರಚಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಪೀಠಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನೇ ನಾವು ಶ್ರೀಶಂಕರರು ಅಥವಾ ಆದಿಶಂಕರರು ಎಂದು ವ್ಯವಹರಿಸಿದರೆ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುವವರು ಅಥವಾ ಆದಿಶಂಕರರಿಂದ ಪ್ರವರ್ತನಗೊಂಡ ಅದ್ವೈತಮತಾನುಯಾಯಿಗಳು ಶಾಂಕರರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮತಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಭಗವತ್‌ಪ್ರೀತನಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಇಹ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗುವುದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂಕರರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮತಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕರಾಗಬೇಕು.

ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಅದ್ವೈತದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದ್ವೈತಿಗಳಿಗೆ ತನ್ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕೇ ವಿನಃ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಶಂಕರರ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳು ಈ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅದ್ವೈತ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕರಾಗಬೇಕು.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭಗವತ್ಪಾಪ್ತಿಗೆ ಸುಲಭೋಪಾಯ ಯಾವುದು ?

ಹಂಸ : ಭಕ್ತಿ. ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ. ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಲಭ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತರೆ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಹಂಸ : ಮನಸ್ಸು ಓಡಿಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ. ನೀನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರು. ಮನಸ್ಸು ಓಡಿ ಹೋದಾಗ್ಯೂ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಮನಸ್ಸು ನೀನಲ್ಲ. ನಿನಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದದ್ದು. ಅದು ಹೋಗಲಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಜಪ ಬಿಡಬೇಡ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟೇ ?

ಹಂಸ : ಹೌದು. ಮೋಕ್ಷವಾಗುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮೋಕ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ?

ಹಂಸ : ಮೋಕ್ಷವಾದಾಗ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮೋಕ್ಷ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ?

ಹಂಸ : ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾದಾಗ, ತಾನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, "ನಾನು" ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಆದಾಗ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕೆಲವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ತರಂಗ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನ ಬಂದಿದೆ. ನೀವದನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರಾ ?

ಹಂಸ : ಇಲ್ಲ ಓದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆನೇ ಜ್ಞಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ.

* * *

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಓಂಕಾರ

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಪ್ರೊ. ನಾಗರಾಜ ಪದಕಿ

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತದ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಆಡಿಗಲ್ಲುಗಳು, ವೇದಗಳು, (ಭಗವಂತನ ವಾಣಿ) ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮೂಲ ಮಾನವನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳ, ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಮಹಾಮಹಿಮ ಸಂತರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸುವ ಪರಮತ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಸಾಕಾರ ರೂಪದಿಂದಾಗಲಿ, ನಿರಾಕಾರ ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕ ರೂಪದಿಂದಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆರಾಧಿಸು, ಧ್ಯಾನಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ. (ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಡಿದ ಆರ್ಯಾವ್ರತದ ಉಚ್ಚತಮ ನಾಗರೀಕತೆಯಲ್ಲಿ ಆರಳಿದ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದ ಮೂಲಧರ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ. ಇತರರು ಅವರನ್ನು ಅಂದರೆ ಸಿಂಧೂ ತೀರದ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಹಾಗು ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಅಪಭ್ರಂಶವಾಗಿ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.)

ಧರ್ಮವೆಂಬುದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದು ಜಾತಿಯಲ್ಲ. ಶೀಲವಂತ, ನಿಯಮಬದ್ಧ, ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತ ಜೀವನದ ಚೌಕಟ್ಟು.

ಇಂದಿನ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮಂತಹ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ, ಲೌಕಿಕ ಜನಗಳ ಮುಖ್ಯ ಆಸೆ ಯಾವುದು ? ಸುಖ. ಯಾವತ್ತೂ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಾವುಗಳು ಪರಮ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು, ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಬೇಕು, ಸಕಲ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳು ನಮ್ಮದಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಿಮಿತ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಆಸೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪಗಳು. ಹೌದು ತಾನೆ ? ಆದರೆ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾದ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಹ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪಿ ಓಂಕಾರ ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ.

"ಓಂ" ಅಂದರೆ ಸರ್ವಾಂತರಯಾಮಿಯಾದ, ಆದಿ ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ, ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಪ್ರಣವ. ಅಕ್ಷರ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ಓಂಕಾರವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ಧ್ಯಾನ, ಜಪ, ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ, ಹೋಮಗಳು ನಿಷ್ಫಲ. ಈ ಭೌತಿಕ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಓಂಕಾರಕ್ಕಿದೆ.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಪ್ರಣವದ ಉಚ್ಚಾರ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ.
CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಸರ್ವೇಷಾಮೇವ ಮಂತ್ರಾಣಾಂ ಕಾರಣಂ ಪ್ರಣವ ಸ್ಮೃತಃ
ತಸ್ಮಾತ್ ವ್ಯಾಹೃತಯೋ ಜಾತಾಸ್ತಾಭ್ಯೊ ವೇದತ್ರಯಂ ತಥಾ ॥
॥ ವೃದ್ಧಹಾರೀತ ಸ್ಮೃತಿ'' 6-88

ಓಂಕಾರವು ಸಮಸ್ತ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಮೊದಲು ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿತು. ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಂದ ಮೂರು ವೇದಗಳು (ಋಕ್, ಯಜುರ್, ಸಾಮ) ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವು.

ಓಂಕಾರವೇ 'ಉಮಾ' ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇನೋಪನಿಷತ್‌ನ ಮೂರನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಗರ್ವಭಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮವು (ಪರಮಾತ್ಮ) ಯಕ್ಷರೂಪದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಸಹ ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗರ್ವಭಂಗದಿಂದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ ಇಂದ್ರನೆದುರು ಸ್ತ್ರೀವೇಶದಲ್ಲಿ 'ಉಮಾರೂಪ' ಧಾರಿಣಿ ವಿದ್ಯಾದೇವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ – "ಆ ಯಕ್ಷ ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮ. ಅತನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಡೆಯುವುದು. ನೀವುಗಳೂ ಸಹ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿತು !

ಈ 'ಉಮಾ' ಯಾರು ? ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆ. ಅ, ಉ, ಮ ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದಲೇ 'ಓಂ' ಉದ್ಭವ. ಈ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿದರೆ 'ಉಮಾ' ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಡೂಕ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ,

ಓಮಿತ್ಯೇತದಕ್ಷರಮಿದಂ ಸರ್ವಂ, ತಸ್ಯೋಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮ್
ಯಚ್ಚಾನ್ಯತ್ ತ್ರಿಕಾಲಾತೀತಂ ತದಪ್ಯೊಂಕಾರ ಏವ ॥ ೧ ॥

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಓಂ ಎಂಬ ಈ ಅಕ್ಷರವು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು, ಈಗ ಇರುವುದು, ಮುಂದಿನದೂ, ತ್ರಿಕಾಲಾತೀತವೂ, ಇನ್ನೂ ಯಾವುದಿದೆಯೋ ಅದೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಈ ಓಂಕಾರವೇ.

ಓಂಕಾರವಾಗಿರುವ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಈ ಆತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮ, ಓಂಕಾರದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಈ ಆತ್ಮನಿಗೆ ವೈಶ್ವಾನರ, ತೈಜಸ, ಪ್ರಾಜ್ಞ ಹಾಗು ತುರೀಯ ಎಂಬ 4 ಪಾದಗಳು (ಮಾತ್ರೆಗಳು) ಇವೆ.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ (ಎಚ್ಚರ ಸ್ಥಿತಿ) ವೈಶ್ವಾನರನು 'ಅಕಾರ'ವೆಂಬ ಮೊದಲನೇ ಮಾತ್ರೆ. ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ತೈಜಸನು 'ಉಕಾರ'ವೆಂಬ ಎರಡನೇ ಮಾತ್ರೆ. ಸುಷುಪ್ತಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ (ಗಾಢನಿದ್ದೆ) ಪ್ರಾಜ್ಞನು 'ಮಕಾರ'ವೆಂಬ ಮೂರನೇ ಮಾತ್ರೆ. ಈ ಮೂರು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸಂಗಮವಾದ ಮಾತ್ರೆಯಲ್ಲದ 'ಓಂಕಾರವು' ವ್ಯವಹಾರಾತೀತವೂ ಅದ್ವೈತವೂ ಆದ ತುರೀಯ ಅವಸ್ಥೆ. ಅಂದರೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪ.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಅ	+	ಉ	+	ಮ		ಓಂ
ವೈಶ್ವಾನರ		ತೈಜಸ		ಪ್ರಾಜ್ಞ		ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪ
(ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆ)		(ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ)		(ಸುಷುಪ್ತಿ)		(ತುರೀಯ)

ಹೀಗ ಓಂಕಾರವೂ ಆತ್ಮನೇ. ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹಧಾರೀ ಆತ್ಮನು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಹ್ಯ ಸ್ಥೂಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಲೌಕಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞನಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕನಸು, ಬಯಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನನೂ, ಆನಂದಮಯನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತುರೀಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಅದೃಶ್ಯನೂ, ಅವ್ಯವಹಾರ್ಯನೂ, ಅಗ್ರಾಹ್ಯನೂ, ಲಕ್ಷಣರಹಿತನೂ, ಕಾಲಾತೀತನೂ, ಅಚಿಂತ್ಯನೂ, ಏಕಾತ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಯಸಾರನೂ, ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಪರಾತ್ಪರ ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಆಗುವನು. ಅದೇ ಆತ್ಮನ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಮಾಂಡೂಕ್ಯೋಪನಿಷತ್ತು ನಮಗೆ ಓಂಕಾರದ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಆತ್ಮದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಗುರುಗಳ ಗುರುವಾದ ಶ್ರೀ ಗೌಡಪಾದರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು (ಗೌಡಪಾದಕಾರಿಕಾ) ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯುಂಜೀತ ಪ್ರಣವೇ ಚೇತಃ ಪ್ರಣವೋ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಭಯಮ್ ।
ಪ್ರಣವೇ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಸ್ಯ ನ ಭಯಂ ವಿದ್ಯತೇ ಕ್ವಚಿತ್ ॥ 25 ॥

ಓಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಓಂಕಾರವು ನಿರ್ಭಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವು. ಓಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸದಾಯುಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಭಯವಿಲ್ಲ.

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಣವೋ ಹ್ಯಾದಿರ್ಮಧ್ಯಮಂತಸ್ತಥೈವ ಚ ।
ಏವಂ ಹೀ ಪ್ರಣವಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವ್ಯಶ್ನುತೇ ತದನಂತರಮ್ ॥ 27 ॥

ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಪ್ರಣವವೇ ಆದಿ, ಮಧ್ಯ ಹಾಗು ಅಂತ್ಯ. ಹೀಗೆಂದೇ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ತಕ್ಷಣವೇ (ಅದರ ಆತ್ಮಭಾವವನ್ನು) ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಣವಂ ಹೀಶ್ವರಂ ವಿದ್ಯಾತ್ ಸರ್ವಸ್ಯ ಹೃದೀ ಸಂಸ್ಥಿತಮ್ ॥
ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿನಮೋಂಕಾರ ಮತ್ವಾ ಧೀರೋನ ಶೋಚತಿ ॥ 28 ॥

ಓಂಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಈಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಧೀರನು ಶೋಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮಾತ್ರೋಽನಂತಮಾತ್ರಶ್ಚ ದ್ವೈತಸ್ಯೋ ಪಶಮಃ ಶಿವಃ ।
ಓಂಕಾರೋ ವಿದಿತೋ ಯೇ ನ ಸ ಮುನಿರ್ನೇತರೋ ಜನಃ ॥ 29 ॥

ಮಾತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲದ್ದೂ, ಅನಂತಮಾತ್ರೆಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ, ದ್ವೈತದ ಲಯವಾಗುವಂತಹದ್ದೂ, ಶಿವನೂ ಆದ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಯಾವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಯೋಗಿ (ಮುನಿ). ಇತರರು ಅಲ್ಲ.

ಯಜುರ್ವೇದ (ಅಧ್ಯಾಯ – 15) ಓಂ ಸ್ಮರ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಶ್ರೀವಿದ್ಯೆಯ (ಶ್ರೀ ಚಕ್ರ) ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುರೂಪಸ್ಥಿತಳಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಆದಿಶಕ್ತಿ, ರಾಜ–ರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರದ ಸ್ವರೂಪ ಹೀಗಿದೆ –

ಅಕಾರೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಣಿ, ಉಕಾರೇ ವಿಷ್ಣುರೂಪಿಣಿ ।
ಮಕಾರೇ ಶಿವರೂಪಿಣಿ ದೇವಿ ಪ್ರಾಣಮಯೀ ॥
ಸೂರ್ಯಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶಿನೀ, ಚಂದ್ರಕೋಟಿ ಸಮಪ್ರಭ ।
ತನ್ಮಧ್ಯೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಂ ।
ತಂ ನಮಾಮ್ಯಹಮ್ ॥

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರಗಳಿಂದ ಓಂಕಾರವನ್ನೂ ಭೂರ್ಭುವಃ ಸ್ವಃಗಳನ್ನು ಮೂರು ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ತೆಗೆದನು ಎಂದು ಮನುಸ್ಮೃತಿ (2-76) ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಓಂಕಾರದ ಮಹತ್ತನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸುಂದರ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆ ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ್ದ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಹೆದರಿ ದೇವತೆಗಳು

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri
ಮೊದಲು ವೇದಗಳ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ! ಆಗ ಹೆದರಿದ ದೇವತೆಗಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಓಂಕಾರದ' ಅಭೇದ್ಯ ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದರು. ಮತ್ತು ಓಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶರಣು ಬಂದೊಡನೆ ಮೃತ್ಯುಭಯದಿಂದ ಪಾರಾದರು. ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನರೂಪದಲ್ಲಿ – ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಓಂಕಾರೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಮೃತ್ಯುಭಯದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಅಮರತ್ವದೆಡೆಗೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತೇವೆ. ದೈವಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಆನಂದಮಯರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ – "ಓಂ ಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ" ಹಾಗು "ಪ್ರಣವಃ ಸರ್ವವೇದೇಷು" ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಗಳ (ಉಪದೇಶಗಳ) ಅರ್ಥವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದ ಯೋಗಿವರ್ಯರಿಗೆ, ಸಿದ್ಧಿಪುರುಷರಿಗೆ, ಅವಧೂತರಿಗೆ, ಸಂತ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಿಗೆ, ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ಯತಿಗಳಿಗೆ, ದೃಷ್ಟಾರರಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ಓಂಕಾರದ ಮಂಜುಳನಾದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅ, ಉ ಹಾಗೂ ಮ ಮೂಲತಃ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ) ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಕೇತ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ 'ಆಮೇನ್' ಎಂದೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ 'ಆಮೀನ್' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆರಡೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಓಂ ಶಬ್ದದ ಪರಿವರ್ತನಾರೂಪವೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಓಂ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ 19 ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಯಾವುದೆಂದರೆ ರಕ್ಷಣೆ, ಗತಿ, ಕಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ತೃಪ್ತಿ, ಅವಗಮ, ಪ್ರವೇಶ, ಶ್ರವಣ, ಸ್ವಾಮಿತ್ವ, ಯೋಚನಾ, ಕ್ರಿಯಾ, ಇಚ್ಛಾ, ದೀಪ್ತಿ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಆಲಿಂಗನ, ಹಿಂಸಾ, ದಾನ, ಭೋಗ, ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿ.

ಓಂ ಅವ್ಯಯವಾಚಕ. ಇದರ ಎದಿರು ಯಾವ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಓಂ ಅವಿನಾಶಿ, ಅನಾದಿ, ಅನಂತ.

* * *

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ

– ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಾಜೇಶ್ವರ

ಭಾರತೀಯ ಆರ್ಷೇಯ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಹಾಗು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ತತ್ವ)ಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೂ ಒಂದು. ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಜೀವನದ ನೋವು–ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ, ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳು, ನಡವಳಿಕೆಗಳೇ ಕಾರಣ. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. "ಹೇ ಅರ್ಜುನ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಆದರೆ ನೀನು ಅದನ್ನು ಅರಿಯೆ" (ಭಗವದ್‌ಗೀತಾ 4ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ – 5ನೇ ಶ್ಲೋಕ) ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಜನ್ಮ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಜನಿಸಲಿರುವೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಮಾನವನು ಸಾತ್ವಿಕನಾಗಿ, ಧರ್ಮಭೀರುವಾಗಿ ಪಾಪಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಂತೋಷಮಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳು. ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ಈ ಜನ್ಮದ ದುಃಖಿಮಯ, ಸಂಕಟಮಯ ಜೀವನ. ಕರ್ಮ ಬಂಧನದ ಕೊಂಡಿಗಳು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ (ಜನ್ಮದಿಂದ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ) ಚಾಚಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತನಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದರೆ, ಮುಂಬರುವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಲೀನ, ಶ್ರೀಮಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅನೈತಿಕ, ಭ್ರಷ್ಟ, ದುಷ್ಕರ್ಮಯುಕ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆ, ಆಚಾರಹೀನ, ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಾರ್ಯ–ಕಾರಣ ಫಲ ಸ್ವರೂಪಿ ಕರ್ಮ ನಿಯಮಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತು, ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನುಣಿಸಿ, ಕಳೆಕಿತ್ತು, ಸಸಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಮಿ, ಕೀಟ, ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಫಸಲು ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಟ ಸೋಮಾರಿಯಾದ ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವ ರೈತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಸಲು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri
ಕೊಡುವಂತಹ ಕರ್ಮದ ಉದಾಹರಣೆ. ಇಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯು, ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಹೆಸರಾಂತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿರುವುದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಆತನ ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವಿಯ ಫಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದೆಂದೋ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ, ಇಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆಯವಾಸ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾದರೂ, ಕೆಲವು ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಘಾತಕ ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮ ಫಲ ನೀಡಲು ಈ ಒಂದು ಜನ್ಮ ಸಾಲದೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಭೀಭತ್ಸ, ನರಳಾಟದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯೇ, ಮಾನವ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಜನ್ಮ (ಪುನರ್ಜನ್ಮ)ಗಳ ನಿಯಮಗಳೇ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶದ ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವ (ತಿರುಳು). ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜನ್ಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ ಹಾಗು ಸಮಾಜದ ಶಿಸ್ತು, ನಿಯಮ ಹಾಗು ಸಾಮರಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳು, ಭಗವದ್‌ಗೀತೆ ಹಾಗು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳೂ ಸಹ (ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯವು) ಮುಕ್ತಿಯ (ಜನನ-ಮರಣ ಚಕ್ರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ) ಬಗ್ಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿವೆ. **ಯಾಕೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಜೀವಿಯ ಅಂತಿಮ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಗಳ, ಸ್ಮೃತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ದರ್ಶನಗಳ, ವೇದಾಂತದ ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವ.**

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯಮತಗಳು ಏನನ್ನುತ್ತಿವೆ ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಮತಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೆ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಮರುಹುಟ್ಟು ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಧರ್ಮೀಯರಾದ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು ?

ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇತರ ಮತಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ. ಈ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರುವುದೇ ಸತ್ಯ. ಇದೇ ಮೊದಲು ಹಾಗೂ ಕೊನೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಜನ್ಮವಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಆ ಮತಗಳ ವಾದಸರಣಿ.

ಇಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಅಭಾವಯುಕ್ತ, ಘೋರ ತಮೋಮಯ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಮತಗಳು ಪ್ರಾವಿರ್ಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹರ್ಷಿಗಳು, ಪರಮಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ, ಪ್ರಖರ, ಆಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಚಿಂತನೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಜನ ಮತ ಪ್ರವರ್ತಕರು (ಪ್ರವಾದಿಗಳು) ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ವಾದಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅನುಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನುವುದು ದೇವರ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ 'ನ್ಯಾಯದಿನದಂದು' (day of Judgement) ಮೃತ ಶರೀರದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹಾಗು ದೇಹದ ಜೊತೆ ಆತ್ಮದ ಪುನರ್ಮಿಲನ. ಆ 'ನ್ಯಾಯದಿನ' ಬರುವವರೆಗೂ ಮೃತದೇಹ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ "ನ್ಯಾಯದಿನ" ಎಂದು ಬರುವುದು ? ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೃತದೇಹ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರದೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಕೊಳೆತು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿನ್ನಾವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪುರಾವೆ ಅನವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃತಜೀವಿ 'ಪುನಶ್ಚೇತನ' (Resurrection)ಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಕೂಡ ಅಸಂಭವ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಹ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಸುಕ್ಕಾಗಿ, ಸೊರಗಿ, ಕೃಷವಾಗಿ, ರೋಗರುಜಿನುಗಳ ಗೂಡಾಗಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಉಪಯೋಗರಹಿತ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಆತ್ಮವು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತದೆ, ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಅದೇ ಶರೀರವನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನರಕಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಅರ್ಥಹೀನ, ಮತ್ತು ಅದು 'ಬಿಡುಗಡೆ' (ಮುಕ್ತಿ)ಯೂ ಅಲ್ಲ 'ಸ್ವರ್ಗವೂ' ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮದ ಪುನರ್ಮಿಲನದಿಂದ ಮೃತದೇಹ ಪುನಃಚೇತನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಯತಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಸಾಧ್ಯ.

ಹಾಗಾದರೆ, 'ಪುನರ್ಮಿಲನ'ವೆಂದರೇನು ? ರೋಗಿಷ್ಠ, ವಯೋವೃದ್ಧ, ಅಸಹಾಯಕ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಜೀವಾತ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಗೋಚರವಾಗಿ, ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ, ಆರೋಗ್ಯವಂತ ನವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಭ್ರೂಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ಇದು ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ರಿತಿ ನವ ಶರೀರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಶಿಶುವಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ 'ಪುನರ್ಮಿಲನ'ವೆಂದರೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೇ. ನಂತರ ದೇಹದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾದಂತೆ ಆಯುಷ್ಯದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಐಹಿಕ ಜೀವನ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು. (ಅಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮನ ಹೊಸ ಪಯಣದ ಪುನರಾರಂಭ).

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿಜನ್ಯ ಮತಗಳ 'ಸ್ವರ್ಗ' ಹಾಗು 'ಮುಕ್ತಿ'ಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೇ

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಅರ್ಥೈಸುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಮೃತದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಅಥವಾ ಮೃತ ಶರೀರದ ಪುನಃಶ್ಚೇತನವನ್ನು ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು 'ಪುನರ್ಜನ್ಮ'ವೆನ್ನುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಆಯಾ ಮತಗಳು ಪುನಃಶ್ಚೇತನ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ'ವು ದೈವಿಕ ನಿಯಮ ಹಾಗು ಕಾಲ, ದೇಶ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಮತಗಳ, ವರ್ಣಗಳ, ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯ. ಗೊತ್ತಿರಲಿ ಅಥವಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಇದರಿಂದ ಹೊರತಲ್ಲ.

ಇತರ ಮತಗಳ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಉಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಜನನ–ಮರಣ ಚಕ್ರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಗುರಿ, ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲದಿರುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ 'ಸ್ವರ್ಗ', 'ನರಕ'ಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ ಆ ಮತಗಳೂ ಸಹ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಕ್ತಿ ಎಂದರೆ 'ಸ್ವರ್ಗ' ಸೇರುವುದು ಎಂಬುದು ಆಯಾ ಮತಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ 'ಸ್ವರ್ಗವಾಸ'ವೆನ್ನುವುದು ನಿರಂತರ ಕಾಲಾತೀತವಾದ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ. ಅರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಫಲದ ಅವಧಿಯನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹೊಸ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯಲು.

(ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

* * *

ಹಂಸಾಶ್ರಮ ಅಣುಸೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು :

1. ಗುರು ಪೂರ್ಣಮ - ಬುಧವಾರ (28-7-99)
2. ಗೀತಾ ಜಯಂತಿ - ಭಾನುವಾರ (19-12-99).
3. ಒಂದು ದಿನದ ಯೋಗ ಶಿಬಿರ :
   ಬೆಳಗ್ಗೆ 10ರಿಂದ ಸಂಜೆ 4 ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ (28-7-99).

   ಅಣುಸೋಣೆಯ ಹಂಸಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ, ಭಜನೆ, ಪ್ರವಚನ, ಧ್ಯಾನ, ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ ಹಾಗು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು. ಆಸಕ್ತರು ಹಂಸಾಶ್ರಮದ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಾರ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು.

CC-0. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಮನ

– ಶ್ಯಾಮರಾವ್ ಗಾಯಕವಾಡ್

ಜೇಯ ಸದ್ಗುರುನಾಥ ।
ಕಾಯ ಪುಸಿಯನೆ ತೋರಿ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ।
ತಾಯಿ ತಂದ್ಯಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ॥

ಮಾತೆಯೂ ಪಿತನೂ ಆಗಿರುವ ಸದ್‌ಗುರುವಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದರೆ ನಮಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ? ಎಂದು ಮೊದಲು ಚಿಂತಿಸುವವನಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ನಾನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು "ಅನ್ಯಥಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ" ಎಂದು ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ? ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಯಾವಾಗ ? ಹೇಗೆ ? ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಶರಣಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತು ಇರುವುದಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ

ಸತ್ ರೂಪಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅಸತ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಹಾಕು ಎಂದು ನಾನಾ ಪರಿಯಾಗಿ ಸದ ಸದ್ವಿವೇಕವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಚಿತ್ ರೂಪಿನ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸಿ ಅಚಿತ್ ಕಾನನವನ್ನು ದಹಿಸುವ ಪರಿಪರಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿ ಚಿದ ಚಿದ್ವಿವೇಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

CC-O. In Public Domain. Digitized by eGangotri

ಆನಂದರೂಪವನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿ ಆನಂದಮಯವಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಮಿಗಿಲಾದ ಆನಂದ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತುತೇನೆ.

ನಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಸ್ತು ವಿವೇಕವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೃದ್ಗತವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಮಹಾಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕುರಿತು 'ಮನನ' ಮಾಡುತ್ತಿರು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

'ಶ್ರವಣ' 'ಮನನ' ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ'ಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಧ್ಯಾತೃ, ಧ್ಯಾನ, ಧ್ಯೇಯಗಳೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಗಳು ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಅನುಭವಿಸು ಎಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು ಎಂದು ಸದ್ಗುರುವು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಂದನೆ ಎಂದರೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ 'ನಾನು' ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ನಮನಗಳು.

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣುಗಳು ಮತ್ತು ನಮನಗಳು

(ಸಶೇಷ)

ನೀವು ಹಂಸಾಶ್ರಮದ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ.